

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v četek iz-
danjih ob **torkih, četrtekih**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutra, večerno pa ob 7.
uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
za jedan mesec f. — 30, izven Avstrije f. 1.40
za tri meseca : 2.60 ; 1.40
za pol leta : 5. — ; 2.50
za vse leto : 10. — ; 5. —
Na saročo brez priljubljene saredalne se
ne jemijo osir.

Pomembne novitve se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 28 nrč.,
v Gorici po 28 nrč. Bobotno večerno
izdanje v Trstu 28 nrč., v Gorici 40 nrč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglas se računa po tarifu v petju; za
naslove z dobelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsegava navadnih vratic.
Poslana, osmrtnica in javne zavale, do-
mači oglasi itd. se računaju po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošljajo uredništvu:
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
prejmejo. Rokopisi so ne vredajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase spre-
joma **upravitelj** ulica Caserma 13.
Odprte reklamacije so proste poštne.

"**EDINOST** je moč!"

Socijalistični shodi v Kamniku.

III.

Kaj nameravajo pak s takim agentova-
njem in usiljevanjem židovskega laži-socijal-
izmusa doseči, ni teško uganiti. V prvi vrsti
gotovo nič dobrega, ker nisar bi ne trebalo
stvari potem s leparstva in usiljeva-
nja priporočati ter razširjati, saj se dobra
reč sama priporoča. Da bi v ideji socijalnega
demokratizma, importovanega naravnost iz
pruskih germanofiskskih socijalno-demokratich-
nih fabrik, tičala le mrvica ljubesni do bližnjega,
kakor jo propovedujejo ti moderni
apostolji, to je gole fraza, vredna, da se obesi
v dimnik in posudi na tiste čase, ko ne bodo
druge duševne hrane več, kakor oglodani
ostanki duševno prenasitenih dob. Marveč je
vsa mehanizacija te institucije skrpana jedino
v namen, da se v prvi vrsti ubogim delav-
skim in sploh trpežnim krogom zmanjša jo
pojmi o njihovem položaju. Z žid-
ovskim socijalnim demokratizmom namer-
avajo nižji obrtni stan zadušiti s tem, da mu
odtegnejo in odtrujijo delavške moći in zvle-
dejo iste v tovarne, kjer morajo hirati trpljenja
in glada. Kajti kedaj se je že čulo, da bi
delavec pri malem obrtniku, ki je sam de-
lavce, bil prisiljen vseti si življenje zaradi
tuhih socijalnih razmer? Ali često se do-
gaže to po onih sijajnih rokodelskih etabli-
mentih, kjer se izdelava blago v gorostaših
skladih, na katerih široko sedi oboli žid
in se masti od krvavih žuljev obšlovanja
vrednih šrtev. Piseo teh vrst imel je akosi
vrsto let priliko opasovati življenje po takih
etabliementih in natančno proudevati tuge-
polno osodo trpinov obojega spola, krvavečih
pod jarrom brezrečnega kapitalizma.

Zakaj naši socijalni demokratje zares
tako malo gledajo na te pijavke in se obra-
đajo bolj po „fajmoštih in njih kuharicah“? Dobre
nam je znano, da so duhovniki židu-
tra v obeh in tudi, kakor se čuje, v Kamniku
to dejstvo ni več tuje. Da bi pokrivali svoje
slepstvo, napoljavajo s perfidno slobavo javno
posornost na takovanci klerikalne kapitaliste,
na one, katerih premoženje ne more židu-
tako brzo v goltance, kakor se dogaja pri
privatnih krogih, kajti duhovnik ne gre tako
lahko v mrežo židavskemu spekulantu. In to
grise žida kakor lisico, aka so jez kure zaprete!

Da pa ima pruski socijalni demokratizem
za slovenske pokrajine še neko specijalno
naloži, o tem hočemo tudi še pregovoriti.
Kakor smo doznali z žalostjo, bili so med
sklicevalci Kamniškega II. socijalističnega
shoda zgolj ljudje, ki našega materinega je-
zika niti dobro ne znajo govoriti in se jim
je kar posnalo, da bi bili najraje kar po
tevtonski zakrožili. Ti ljudje so sicer slo-
venske narodnosti ali vidi se jim, da so
vedel pruskega upliva še tako daleč zagazili
od ljubljene do materinega jezika, da jim gre

nemščina je nad nam drago slovenščino.
Zajedno smo opazili, da je prišlo žnimi iz
našo Ljubljane nekaj prvečatih germanofiskskih
fakinov, ki so se med vsem zborovanjem veli-
tako izvajajoče predzrno ter zabavali se s svo-
jimi ljubicami tako po nemški bosopeto, da
nas je, brez ovinkov redemo, srbeva poštena
slovenska dlan. Le-ta avščat je potem, vrnivši
se na kolodvor — to sem čul na svoja ušesa —
s najgrjimi psovki zavljala na slo-
venski narod in naš jesik in iz teh dejstev
je torek razvidno, kam morijo s prirejanjem
socijalističnih shodov v Kamniku. Drugega
povoda pač nimajo prihajati v mirni naš
Kamnik; tukaj ni nič „skelečih socijalnih
ron“, koje bi trebalo celiti, čeravno so nam
očitali, in sicer s največjo grdostjo, da hočemo
prikriti „žalostne“ naše socijalne rasmore in
njim, ki so jih pričeli razkrivati zamašiti usta.
Nu, take bombastične fraze letete so in glav,
srelih za guillotino in iz obrasov, ki izražajo
vse prej, nego sočutje za naš „trpež“ delav-
ski stan. Da, ko smo si ugledali ta lica, mi-
sili smo si: ta bitja ne morejo imeti
plemenite naloge in prav je bilo, da se jim
je naravnost očitalo, kar so tudi deloma sa-
mih prisnali, da so plačani agentje...

IV.

Torej plačani agentje! In tako smo vendar
uganili, ko smo povdarijali, kaj se namerava:
da se prusofiska politika poslužuje
tudi še socijalnega vprašanja za
svoje germanizatorične namene!

Kuga nemškega socijalizma zanesla se
je tudi med naše slovensko delavsko ljudstvo
in je že precej navdala sč do svojim strupom,
sč strupom germanofilstva in židoljubivosti!
Tako daleč naj bi bilo že s taboj pričlo, ti
poštenci slovenski delavec, da se dajejo po-
hujčevati od ljudi, katerim ne le da ni prav nič
leščeno na rešitvi socijalnega vprašanja, am-
pak ki niti ne umejo tega vprašanja, marveč
so plačani za to, da zapeljujejo še
nesprjeno naše slovensko, a poštenu delavsko
ljudstvo do izdaje nad svojim narodom,
nad svojim blagim slovenskim jezikom! A
upajmo, da se jim to ne posredi, vsaj zrak
naših razmer je že čist slovenski zrak, v ka-
terem morajo poginiti taki skolidjivi mijazmi
prej ko prej.

Vsa v Kamniku ni niti najmanjšega
povoda k socijalističnim prekučijam, eko pa
bi hoteli s usiljevanjem pruso-socijalistične
ideje begati naše delavce, ali morda ta
ta pripravljati za kako namerovane pru-
sko-židovske špekulacije, — tedaj
moramo slovensko izjaviti sklicevalcem in
v njihovim plačnikom Judeževega groša, da je
njih trud zamen! A naše delavce v Kamniku
moramo resno opozarjati, da se ne dodo-
speljati na led tem agentom, marveč da so
opreni, dokler je že čas, da ne bo pozneje
kesanje.

Najboljje je sploh, da se organizujete

— Ali ste junaki! Kje ste kupili kože,
da jih za druge tako ceno prodajate? Jaz jih
ne bi. Nisem trapast. Zato bežim. Mrtvaki
duh mi udarja v nos. Tudi krokarji so, brž-
kone bodo tudi vislice. V Krškem so.

— Kaj je v Krškem? Iztegnejo kmetje
glave.

— Vprašajte krokarje! Ti so se gostili.
Turn je potolkel in pobesil vse kmetje.

— Pobesil! Sazvome se prestrašeni narod.

— Lažeš, hulja! zgrabi Skomin pisarja
za presa.

— Ej pa dobro! Z Bogom! vstane Ši-
men.

— Pusti, naj govor! Rabuči kmetje.

— Da, ni jih pobesil, polovica jih je
splaval po Savi.

— Ali je rea?

— Res, naj ne vidim raja! Kaj bi se
legal! Uskokti da bodo pomagali? Vraga! Na-
robe, da! Ali ste ališali o Nožini?

slovenski delavci na podlagi poštosti in
duševne trosnosti v svojo skupino, katere
ne bodo mogče omajati. Tudi svoje poštene,
čedno glasilo si omislite — „Delavec“ v se-
danih oblikah ni le surov, marveč do skrajne
meje umazan, slovenskega časopisa po-
polnoma ne vreden tovaris! Organ,
ki bodo interese slovenskega delavca zastopal
poštene in nedolžno, tak organ je pri nas
potreben in skrajna sila je, da si ga omislimo.
Toda postavimo njega uredništvo na zdrava,
ne še okužena tla, in njega nredniki bodo
naj na duhu zdravi ljudje, na srcu plemeniti
bojevniki za doseglo plemenitega cilja! Naš
delavec razvija svojo omiko, katere je po-
treben slednji človek, na podlagi zdravega
pouka, a on ne bodo hlapci pruso-židovskih
idej in ne nosi plača za azijatskim nomadom,
ki se plazi po naši domovini v namen,
da bi ne zrašča več trava za slovenskega
delavca, kamor stopi on!

Namen organu našega delavca bodi za-
resna rešitev socijalnega vprašanja, povzdiga
delavca na človeka vrednega stališča, kjer je
to še potrebno. Delavec je imenit faktor
v družini človeški, da ne rečemo: našim en-
nitnjem, kajti žalji njegovih rok vzdruž-
jejo družbo človeško po konci. Zatora, ker
mora slediti spoštovanju te žalje, morajo se
ti žalji nahajati na rokah ljudij, ki so tudi
v duševnem obsiru vredni vesoljnega spo-
štovanja.

Delavcu treba praviti, ki ga rasločujejo
od živine, a še živina počiva po noči, v tem
ko mora delavec človek za svoj bore kruh
živovati premnogokret dragu spanje. Oméji
se čas dela na normalno potrebno število ur
— oméji se na d produkcija potovarnah,
oméji se nepotrebna produkcija v gorostaših
masah, ki se svojimi težkimi zalogami udu-
šuje vesoljski razvoj obra! Povzdigni se
mal, pošteli obrt, kajti nepotrebno je,
da velike fabrike bogatijo lo velikega pod-
jetnika, da živi poleg svojih trpinov liki knez.
Vsi bi lahko živili razmorno dobro, ako bi
se veliki kapitali uporabljali v pospeševanje
občega blagra, mesto da ležijo mrtvi po
shrambah skopuhov. Zatri se sploh vse, kar
se dogaja v namen, uničiti svojega bližnjega
in — socijalno vprašanje bodo rešeno! A naloga ta bodi položena v roke
voditeljev, ki niso špekulativni zvijačniki,
marveč ki zares čutijo v svojem srcu lju-
bezen do sodruga; katerim je resna volja,
oteti trpež rod človeški ispod jarma, ki
ga tlači sedaj v nasilju močnejšega proti
slabejemu!

Ali da taki voditelji niso oni, ki hodijo
sklicevat socijalistične shode v — Kamnik,
to jim kar v lice povemo in ne pomaga jim
prav nobeden izgovor, kajti njihovo na-
mene in njihovo obzorje poznamo — hvala
Bogu — predobro!

— Smo, reče Skomin, to je pošt
človek.

— Čemu bi molčal, nasmejo se drzovito
Drmačić, podbočivši se z rokami. Vse vam
povem. Koga žake Ilijas? Koga vaš milij voj-
vod Šterc? Prijatelja? Turčina!

— Turčina! ponavlja strahoma narod.

— Da. Vaše voditelje je podkupil Tur-
čin z zlatom! Pogan je pustoti za Štolio, po-
žiga, pleni gospoda in kmeta. Prevarjeni ste.
Turčin pojde gospôdo, potem pa vas, a Pavel
in Ilijas in Gubec odneso krvavo zlato. A?
Kaj pravite sedaj? In zato nosite svoje glave
v torbi, zato prodajete kožo? Turčin prihrumi
in Planina bo takova kot Konjčina, niti greda
na gredi.

— Gnjev naroda zavre, Skomin prebledi,
zadrhti kot šiba, zgrabi vrč in ga začene za
pisarjem, ali ta se umakne in črepino zavzed
po tleh.

Političke vesti.

Shod zaupnih mož mladočenske stranke
vršil se je minolo nedeljo v Nimburku. Shod
je odobril sklepe iz shoda mladočenskih po-
stlancev z dne 14. julija t. l. o programu in
taktiki mladočenske stranke ter o odnosajih
iste do drugih strank. Istotako so odobrili
zaupni moži predloženi organizacijski statut.

Proglasili so zajedno vnovič jednotnost stran-
ke in pokoričino do vodstva. Na to je pred-
lagal posl. Brčenovaski, da se zopet sklici
shod zaupnih mož, kakor hitro bodo izvedena
nova organizacija. Ta predlog je bil usprejet.

V nadaljni razpravi čuti je bilo željo,
da se dovoli obrtnemu in kmečkemu stanu
več upliva na kolegij zaupnih mož. Posvetovanje
je trajalo nad 6 ur. Mirna razprava
in pa okolnost, da so se storili vsi sklepi
skoro soglasno, je pač najboljši dokaz, kako
lažljiva so bila poročila Mladočenom nepri-
jaznih listov o propadanju te stranke in o
prepirih, ki je bilo izpodljajo življenja mož.
Mi vztrajamo pri svojem meniju, da ostane
mladočenska stranka nempremagljiva dolje,
dokler bodo vladali v Češki sedanji odnose. Šele
potem, ko se uverijo odločilni krogi, da
naroda českega ni mogoče držati na uzi z
raznimi izjemnimi naredbami, še-le potem,
ko stopi dobrohotnost na mesto očitnega na-
sprotovanja, še-le potem, ko izginejo vsaj glavni
vrski nezadovoljstva: še-le potem bodo mo-
goče, da pride do drugačne političke uredbe
med narodom českim. Mi smo trdili vedno in
trdimo še danes, da je vse mladočensko gibanje
le posledica in pojav skrajne nezadovoljnosti
in narodnega ogorčenja in dokler ne izginejo
vsoki temu ogorčenju, ni niti misiliti na to,
da poneha mladočensko gibanje. Saj nam ves
dosedanjši razvoj stvari na Českem kaže le
projasno, kako so se motili in se motijo oni,
ki menijo, da taktika političkega izstrado-
vanja more ukloniti tlinik naroda českega.
Ti čudaki posobljajo dosledno, da na Českem
imajo posla z zavednim, kulturnim, političko
izolanim in zrolim narodom. Na Kranjskem
je pač mogoče marsikaj, ali na Českem ni
tal za tako eksperimente. Narod česki se
zaveda svoje moći in veljave za vso državo,
ve, da prido takega naroda država ne
more preiti na dnevni red in ve, da pomenja
sedanja doba izjemnih naredeb lo epizodo v
razvoju našega ustavnega življenja; ta zavest
mu utira uverjenje, da bodo morali odnehati
— drugi. Kdor sudi drugače, ne pozna na-
roda českega ali pa si namenoma zatičo
svoje oči pred noizogibnimi pogoji za srečno
bodočnost naše države.

Deželní odbor istrski je odstopil.
Varok temu je bilo nek članek Puljskega
lističa „Il Giovane Pensiero“, ki je, govoreč
o notranjih razmerah deželnega zbora istr-
skega, napadal člane deželnega odbora dr.
Gambiniča, dr. Clevo in dr. Bartolija. Ome-

— Izdajica! Ubijte ga!

— Ne! Ne! zagrme kmetje, naš je on,
naš! Poganu nas prodajete.

Zdajci plane v sobo kovač, prišedli od
svetega Jurja.

— Za Boga! Kaj je, bratje? A ti si to,
Šimen? Kje je Ilijas?

Ali pišar upre oči v kovača in molči.
Hipoma se zgane, pokaže s prstom na Šterca
in zakriči:

— To je pravi antekrist! Pobijte ga!

njeni trije članovi deželnega odbora dali so takrat svojo ostavko in sedaj za njimi, solidarno, vse slavna „junta“.

Poroča cesarjevič ruskega. Dan poroka cesarjeviča z habsburško princzino Alice še ni dočen. Vso vesti, da se nevesta upira prestopu k pravoslavni veri, so izmišljena. Prestop se izvrši štirinajst dni pred poroko v kapeli cesarske zimke palače v Peterburgu v navzočnosti carja z vso obiteljo, dvornih dostojanstvenikov, skupine trgovcev in drugih korporacij. Ko dospe prinesinja na ruska tla, vesprejmo jo z vsemi častmi, pristojnimi bodoči vladarici.

Volitve na Bolgarskem. Volitve so se vršile še precej mirno. Kakor znano, sti v bolgarski vladi dve stranki: jedna je Rusiji prijazna, druga neprijazna. Izid volitve je smatrati kot zmago Rusiji prijazno vladne stranke. Tudi glasoviti izgnane Cankov je izvoljen v Beli Slatini, minister Tončev pa je popoloma propal. Sedaj se že govori, da odstopata ministra Tončeva in Radoslavov ter da prideta na njiju mestu Rusiji prijazna moža.

Bismarck proti Poljakom. In zopet se je oglašil knez Bismarck proti Poljakom. Kakih 1500 oseb došlo je namreč zopet v Varzin iz zapadne Pruske, da se poklonijo Bismarcku. Ob tej priliki je naglašal mož „želza in kri“, da so Poljaki nevernejši za nemško državo, nego pa socijalni demokrati, kajti ti poslednji sami ne vedo, kaj hočejo, dočim delajo Poljaki na prevrat. Tako stranko treba pobijati. Ruski sosed je sicer včasih nadležen, vendar pa je bolj prijeten, nego pa Poljaki.

Različne vesti.

Osebna vest. Policijski ravnatelj, dvorni svetovalec gosp. Tschernko se je včeraj vrnil od svojega dopustnega potovanja in prezel vodstvo redarstvenega ravnatelja.

Mestni svet tržaški je imel sinoč svojo XX. javno sejo. Obsirnejšo poročilo objavimo v prihodnji številki. Za danos omenjam le toliko, da je znani dr. Spadoni strastno napadel šolskega asesora dra Slocoviča zaradi tege, ker asesor vsaj nekoliko nastaja zadovoljiti potrebam slovenskih šol v okolici. Asesora Slocoviča je branil župan osebno. O nadaljevanju razprave o proračunu občinske uprave se je potegnil svetovalec Dolenz za bolniške straže in za osnovanje pralnic v Rojantu in v Barkovljah, svetovalec Nabergoj pa je zopet krepko zagovarjal razne potrebe okolice in grajal nekatere nedostatke.

Razpisane službe. Pri glavnem carinskem uradu v Trstu razpisanih je več mest carinskih vežbenikov, začasno brez podpore. Prosejo tekom 4 tednov finančnemu ravnatelju. — Pri c. kr. pomorski vladi v Trstu je razpisana služba stavbarskega pristava z letno plačo 900 gld. in aktivno doklado 240 gld. in mesto stavbarskega vežbenika z podporo 600 gld. na leto. Prosejo do 31. oktobra t. l.

Za peke. Dne 18. oktobra t. l. bodo pri tukajnjem vojaškem oskrbištvu javna dražba za dobavljanje kruha posadki v Kopru. Pobližnji pogoji se izvedo pri omenjenem c. kr. oskrbištvu in pri političnih oblastib.

Pevski zbor „Slov. pevskega društva“ prepeval je minolo nedeljo v gostilni gosp. Josipa Katalana v Rojantu med splošno polivalo mnogobrojno zbranega, deloma tudi italijanskega občinstva. Ker so se razne razmerice pri tem društvu rešile povoljno in ker smo uprav v nedeljo videli zopet v bratski slogi staro gardo in mladi naračenj, upati je torej, da se „Slov. pevsko društvo“ bliža krepkemu razvetvu in da pripomore po svoji moći, da se bode — kakor jo rekeli jeden govornik — širila čast in slava slovenske pesmi ob obalah sinje Adrie. Tej iskreni želji se pridružujemo tudi mi na tem mestu, ker smo uverjeni, da sta dana prva pogoda za lep razvoj: dobri glasovi in trudoljubiv in več pевоводja. Temu naj se pridruži še tretji pogoj — dobra volja, veselje in vztrajnost in potem se nam ni bati za bodočnost „Slov. pevskega društva.“

V gostilni g. Katalana zbral se je tudi več pevcev rojanskega pevskega društva „Zarja“, ki so prepevali na vrtu krasne zbole. Na tem dokazu lepo vzajemnosti se prisrečno zahvaljujemo pevskemu društvu „Zarja“.

I. javna dražba vina. O prvi javni dražbi, kojo je priredilo ravnateljstvo tukajnjih jav-

nih skladisč dne 18. t. m. piše „Naša Sloga“: „Po 10. uru došla sta c. k. namestnik in ravnateljstvo javnih skladisč. Gosp. ravnatelj skladisč, Minas, pozdravil je navzoče v nemškem in italijanskem jeziku ter otvoril potem dražbo. Dražba se je pričela po upisanih serijah. Sedaj pa nam je zabeležiti glavno stvar. Od 564 sodov raznega vina bilo je 531 sodov in o zemskega vina, največ italijanskega in nekej španjskega. A Istra? A Avstrija? A avstro-ugarska monarhija? Isto in Avstrijo in vso monarhijo je zastopala jedina naša „Vinarska zadruga v Pulji“. To je taka nemarnost, da je ni mogoče oprestiti, a najmanj je mogoče odpustiti našim veletržcem z vinom po Istri, koji bi bili vendar poklicani, da podpirajo tako podjetje in opozarjajo nanje pojedince prigovaranjem in poukom. Dražba sama pa se je izvršila največjim in najlepšim — fiaskom! Opomniti mi je, da so dverano zaseli sami krivnosti židovi, ki so krvni neprijatelji tega hlevrednega podvzetja, ker jim kvarji njihov članskih-spekulativni posel. Takoj iz začetka je bilo opaziti neko agitacijo med židovi, najbrž v ta namen, da pokupijo vino izpod vseh cene; in ko so videli, da jen trgovci prilično dobro plačujejo in da neki Žid z Reke sili na visoko, začeli so agitirati strastno, da so o menjena iztirata iz dvorane. In res je pri 20. seriji ostala soba prazna, nikogar ni bilo več razum 6 oseb in pa komisije, ki je vodila dražbo. In takoj je bilo izmed 29 partij vina prodanih le 5, dočim so drugi prodajalci oziroma zastopniki istih zopet prevzeli vina na svoje ime, ker so se prodala za prenizke cene, ali pa se sploh prodala niso.

Da je bilo mnogo nedostatkov in pogreškov od strani vodstva samega, razume se samo ob sebi in jaz hočem v prihodnji štev. naglašati marsikaj na uvažanje sl. vodstva.

Novo vino. Mestni magistrat tržaški razglaša, da je do 10. oktobra t. l. zabranjeno točiti novo vino na drobno, ed 11. oktobra naprej do 10. novembra, pa je dovoljena prodaja novega vina na drobno le po zdravstveno-kemički preiskavi. Dotičniki morajo toraj zajeti uzorec vina (no manj kot 25 cl.) v prisotnosti magistratnega, za to odrejenega uradnika, in oddati uzorec pri občinskem kemičkem laboratoriju. (Na Prosekui in v Bazovici zajamejo novo vino v prisotnosti domačega okrajnega nadelnika in oddajo uzorce pri domačem okrajnem zdravniku-fizičku.) Dotičniki dobijo potem od omenjenega urada boljšo, na koji mestni fizik potrjuje preiskavo in dovoli točenje ali ne. — Kdo prestepi to naredbo, tega kaznuje mestni magistrat z denarno globo do 50 gld., zapleni vino, in, ako je dotičnik gostilničar, more magistrat tudi zapreti gostilno.

Ponarejeno vino. Včerajni tukajnji službeni list opozarja na strogo uporabo zakonov proti ponarejalcem vina, katere zkon je razglasilo c. k. namestništvo tukajnjemu magistratu, z nalogom, da se strogo ravna po njih. Zdravstvena komisija je namreč našla, da se v Barkovljah izdeluje umetno vino na debelo, da je to „vino“ zdravju jako škodljivo in da se isto vino razprodaja po raznih zalogah „italijanskega vina“. Ponarejalc vina bodo strogo kaznovani, kakor veleva zakon. (Na fabrikacijo vina v Barkovljah je opozarjal tudi naš list že opetovan. Res skrajni čas je, da potipljejo malo te brezvestneče, ki se igrajo s človeškim zdravjem. Op. ur.)

Huda ura. Iz Gradea javlja, da se je nad Vorderbergom utrgal oblak in da je nalin provzročil strašansko škodo. Mnogo hiš je podtrdil, drugo stojé pod vodo.

Advokat — napadalec. Iz Buzeta po-ročajo „Naši Slogi“:

V jutro dne 14. t. m. barval je neki Fran Pismaht kočijo udove Cerovac blizu Fontane. Došli so med tem tukajaj oireci dra. Sandrina, odvetnika v Buzetu, ter mu kvarili barvanje. Pismaht je opominjal deco, naj bodo mirni ali pa naj odidejo. Ali ti do skrajnosti razposajeni otroci niso hoteli čuti ni prošnje ni opominjanja: niso hoteli odstraniti se, a še manje ubogati opominu Pismahta, da naj mu nikar ne kvari barvanja. Videč, da ne pomaga nikak opomin, zapodil je Pismaht deco iz lokalca, kjer je delal in je pri tom jednega otrok malo krenil po slamenem klubku. To je zadoščalo. otrok je zbežal domov, da se pritoži pri svojem očetu Sandrinu, ki je poslednji je pridiral takoj

kakor razjarjen lev in zatočil siromaka Pismahta, ravno ko je poslednji pil kavo v drugem lokalcu. Ne izpregovorivati niti besedice, udaril je Pismahta s pestjo po glavi takó močno, da se mu je ulila kri, potem pa ga zgrabil za grlo, kakor da ga hoče zadaviti. Nesrečni Pismaht ni mogel spregovoriti niti besedice. Videvši, kako divjački in kakor strela iz jasnega neba je prihitel napadalec, hotel je popasti kar si bodi v roko, da bi se branil; ga je napadel sedečega, ni si mogel pomoci, ampak se je ranil še bolj ob stol, hoteč se revez ubraniti in osvoboditi. Zagrablji čvrsto reveda Pismahta, vrgel ga je Sandrin ob tla — držeč ga vedno za grlo — ter mu stopil s kolonoma na truplo, tako, da Pismaht ni mogel ziniti niti besedice, ni prositi za milega Boža, naj ga ne zavabi, ko ima doma petero drobnih otročičev.

Ta nezaslišani dogodek gledalo je več prič, kojo od sumega začudenja niso vedele, kaj se godi; med istimi je bila tudi sama gospodinja Cerovčeva in naš vredni občinski zdravnik, ki je v tesnem prijateljstvu z dom. Sandrinom. G. zdravnik je še le potem, ko je viden, da bi Sandrin lahko zadavil Pismahta, naprošil prvega: „Lascilo, lascilo, eosti ghe vol“. — Ta zadeva je sedaj pri sodišču in videti čomo, kaj bo iz tega. Jako ševedno so nam pa vidi, da je dr. Mantovan nagovarjal ranjenca, naj le gre na delo, češ da mu ni nič. Mi pa pričakujemo, da bude sodišče znalo in hotelo strogo kaznovati takov sledil. Pismaht, ki je očes potero otrok, ne more niti delati in je ostal na pol mrtev, nekoliko od strahu in nekoliko tudi od udarcev.

Konečno kličemo: Živila naobraža takih italijanskih velikanov!

Tako „Naša Sloga“. Mi pa opozarjam na ta nezaslišani dogodek vse prijatelje dra. Sandrina na ljubi naši Pomorjančini; stranski svet pa vedi, da je dr. Sandrin jeden prvak — avto culture in pa glasoviti trgovec z glasovi o času votitev.

Pobegel blažnjenc. Dne 10. t. m. so pripeljali Luka Prajaka, Dalmatinca, ki sedaj vrši čletno kazeno zaradi ubojstva, iz kaznilnice v Kopru v tukajnjo bolnišnico, ker je bil baje zblasnel. To dni pa je pobegnil Prajak iz bolnišnice, vloživši vrata hodnika in preskočivši 3 m. visoki zid, ki moji bolniški vrt. Prihodno noč so ga pa prijeli orožniki v Boljunu. Prajak, ki se menda le dela blažnjega, je imel žensko opravo pri sobi, katero je menda ukradel, kdo ve kje, ter se je hotel brâkone preobleči v žensko. Orožniki so ga prignali zopet v bolnišnico. — Prajak je bil pobegnil tudi že iz kaznilnice v Kopru, toda kmalu so ga zasačili.

Alojzij Šuka, o katerem smo sporočili v današnjem zjutranjem izdanju, da ga je v prepisu težko ranil ogljar Feliks Massala, se počuti nekoliko boljše. Ako se ne pojavijo posebne komplikacije, nadajojo se zdravnik, da mu resijo življenje.

Poskušen samomor. Včeraj popoldne so je zastrupila 18letna Ema Nofari, stanujoča v ulici dello Scuole Nuove hšt. 16 s karbočno kislino. Nje ječanje je privabilo mator, katera je, prestrašena, spravila nosode na noge. Prihitevši zdravnik z zdravniške postaje je izpral dekletu želodci in odklonil takó vso daljno nevarnost. Vzrok poskušenomu samomoru je menda zopet ona večna nosrečna ljubezen — bes jo poberi!

Zblaznel. Železnički čuvaj Fran Kranjc, stanujoč v ulici Belvedero hšt. 19, ki je bil že parkrat v bolnišnici ker se mu je mešalo v glavi, je včeraj naravnost zbesnil. Gosp. Trovesu se je posrečilo odpraviti siromaka s katerkoli pretvezo v bolnišnico.

Policiljsko. Minolo noč zaprli so zopet ponovni „duet“, namreč 22letnega Antona V. in 29letnega kovača Ivana M., oba iz Trsta. — 44letno Marijo Levškovičevu iz Kopra in njo 14letno hčer Katerino so mestni stražarji odvedli v zapor, ker sta prosačili po prodajnicah v ulici Barriera. — Policijski očej g. Tiz je včeraj prikel 24letnega Ivana Pinesića iz Zadra, katerega išče tukajnja policija že dalje časa, ker je osleparil tu več oseb, izvabivši jim denar pod raznimi pretvezami. — 18letnega Pavla Perka in njegovega 18letnega druga zaprli so zaradi raznih tatvin.

Slovenski Svet, št. 18, od 25. septembra, ima naslednjo vsebino: V raznih oblikah pod Zapad! — Iz delegacij. — Heskkata polocia Ruska pesem s tolmačenjem. — V mraku.

Gregorčičeva pesem v latinici, cirilici in russkem prevodu. — Hitro leté Izv. slov. pes.

— Vieč éu pjesmom . . . Hrv. pes. — Moderno (Hrv. pes.) — Al su . . . Hrv. p.

Jadni suprug. (Proza) — Majči. (Srb. izv. pes.) — Čtrnajsté edinočki. (Rusk. izv. pes.)

— Konec razprave: Der Königsohn Marko. — Puške učionice i udžitelji u Dalmaciji. — Dopisi. — Ruska drobitnica. — Pogled po slovanskem svetu. — Književnost.

Loterijsko številko. Izbrane 22. t. m. Dunaj 29, 77, 59, 5, 19. Gradeč 46, 9, 79, 47, 65. Temesvar 5, 57, 68, 70, 16. Inomost 48, 68, 31, 15, 77.

Najnovejše vesti.

Dunaj 25. „Wiener Ztg.“ javlja, da je profesor na Goritski realki, Hendrich, imenovan ravnateljem državne realke v Trebu.

Budimpešta 24. „Budap. Corr.“ javlja, da je Nj. Vel. cesar-krali potom ministerstva notranjih stvari izrekel svojo zahvalo in priznanje prebivalstvu Neogradskega komitata na vzorjem vedenju za časa bivanja cesarjeva v Belaša Gyarmathu in na prijaznem vspremenu vojakov.

Kolonj 25. „Kölnerische Ztg.“ javlja iz Peterburga: Somkaj došle vesti poročajo, da je topla kitajska roparjev napadla in oropala neko postajo ob ruski meji. Tolovaji da so ubili uradnike. Nekateri ruski vojaki so sledili tolovajem, toda niso jih mogli doseči.

London 25. Kakor javlja iz Tien-Tsina, zgubili so Kitajci poslednjo pomorsko bitko samo zaradi nezmožnosti poveljnika. Govorilo so je o novi pomorski bitki, katera pa ni mogla biti, ker skoraj polovico kitajskih vojnih ladij ne more na široko morje, ker so preveč poškodovane.

Trgovinske brzjavke. Budimpešta. Pionica za jesen 6.27-6.28, za spomlad 6.28-6.29 Koruza za sept.-okt.-nov. 6.10-6.15. Ovre za jesen 5.64-5.68. Rž za jesen 5.20-5.23. Pionica nova od 78 kil. f. 6.80-6.85, od 79 kil. f. 6.85-6.90, od 80 kil. f. 6.40-6.45, od 81 kil. f. 6.45-6.50, od 82 kil. for 6.50-6.55. Ječmen 6.25-6.40; prso 5.70-5.90.

Pionica. Ponudbe in povprašovanje srednje. Prodalo se je 20.000 met. stot. 2/3 5. n. ceneje. Trg stalni. Koruza 10 n. ceneje. Rž 5 n. ceneje. Vreme oblačno.

Praga. Nemlinjani sladkor za september f. 18-85 decembra f. 18-77, mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpoljiljatev konec t. m. f. 81-25 do 81-50. Oktober f. 31.—81-25. November-mare f. 30-25—30-50. Concassé za november-mare 80-75 do 81-.

Havre. Kava Santos good average za september 101-25, za januar 85-75.

Hamburg. Santos good average za september 78-75, decembra 69-75, mare 66-50, mlačno.

Dunajska borsa 25. septembra 1892.

	včeraj	danes

<tbl_r cells="3" ix="2" maxcspan="1" maxrspan="1" usedcols="